GS 1591

En

alldeles ny och wacker,

och dertill mycket märkwärdig

Wísa

om

Den utkastade Skräddaren,

som beklagar sitt olycksöde för en wän,
den han träffar på gatan en afton
i November 1845,

af

C. W. A—g.

STOCKHOLM, 1845.
Tryckt hos CARL DELEEN, R. W. O.

Pris: 2 skill. B:co.

Kron, nåda och min arma trut — fa'n,
Kämner hennes barbalef förut — fa'n,
Tod för man ej undra,
Då hon fiser och bundra,
Ält jag råda' fnara: Ej ret hut! — fa'n.

Ju hon förja' med fin elbtäng så — fa'n,
Ält, hvad hon är fadligt träng ändå — fa'n,
Ifrån tån till toppen
Ifner hela troppen
Er jag piffad gul och grön och blå — fa'n.

Trappan, som du ret, är mörk och trång — fa'n,
Hinbrade mig ide denna gång — fa'n,
Ort som flejfna fatan
Som jag neb på gatan,
Retton trappleg tog jag i ett hräng — fa'n.

Hinns i werlden någet så belatt — fa'n,
Ej! hvar skall jag så mej hus i natt? — fa'n,
Jag af harm må hrittå,
Ojefnuten bellta —
Och på föbet är jag utan hatt — fa'n.

Hela gräset som fig denna gång — fa'n,
Om en tobby, som var någet lång — fa'n,
Jag hann snappt att flöna
Hör än att min föna
War i luften på mej med ett hräng — fa'n.

Hon mej reste upp och slog i mark — sa'n,
Ty du tror ej, bror, hwad hon är stark, — sa'n,
Skuffa' mej mot knuten,
Slog mej så på truten,
Och på köpet gaf hon mej en spark — sa'n.

—

Hon är stor och hög liksom ett berg — sa'n,
Och i mina ben finns ingen merg — sa'n,
Jag ej tordes mucka,
Nej, jag låg och sucka',
Jag will se den, som kan hålla färg — sa'n.

—

Såsom Skräddare till profession — sa'n,
Kan jag både ta och ge reson — sa'n,
Men då min Agata
Börjar till att prata
Stämmer ingen ned deß höga ton — sa'n.

—

Hade jag mitt preßjern och min sax — sa'n,
Sybehör och nål och tråd och wax — sa'n,
Skulle sjelfwa satan
Frysa så på gatan,
Nej, jag skulle lunka hådan strax — sa'n.

Hon är stor och hög liksom ett berg — sa'n,
Och i mina ben finns ingen merg — sa'n,
Jag ej tordes mucka,
Nej, jag låg och sucka',
Jag will se den som kan hålla färg — sa'n.

—

Du kan lita på hon förwer trygg — sa'n,
Ser'n hon ansat om min arma rygg — sa'n,
Mina ögon rinna,
Då jag will beklinna,
Hwu fåslig hon är arg och frygg — sa'n.

—